

N:o 100.

Af Herr **A. P. Danielson:** *Om båtsmanshållets ställande på vakans samt vakansafgifternas användande för flottans behof.*

Länge har den åsigten framhållits, att båtsmanshållet icke är tidsenligt eller för flottans behof behöfligt. Dessa skäl, allt starkare framhållna och allt mindre bestridda, mana kraftigt till vidtagande af förberedande åtgärder vid båtsmanshållet, som skola underlätta en ny anordning. Då nya byggnader för skeppsgossecorpsen såväl i Stockholm som Karlskrona nu äro i det närmaste färdiga, och denna corps snart nog kan lemna tillräckligt antal rekryter för flottans bemanning, och då statens behof nu är sådant, att alla tillgångar böra noga tillvaratagas, förefaller det mig som båtsmanshållet icke längre i sitt orubbade skick bör kvarstå, såsom ett sorgligt bevis på mindre god hushållning med statens medel och en gagnlös börda för den skattdragande rotehållaren.

På grund af hvad jag här i korthet anfört, och med åberopande af innehållet af min till 1876 års Riksdag under N:o 40 i Andra Kammarren väckta motion, som ock det utlåtande Stats-Utskottet vid samma riksdag i sitt betänkande N:o 19, punkten 3, afgaf öfver sagda motion, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att, så snart vid båtsmanshållet någon ledighet inträffar, ny rekrytering icke måtte företagas, utan att nummer efter nummer ställas tills vidare på vakans; och att de inflytande vakansafgifterna användas för ökande af skeppsgossecorpsen eller matros-, eldare- och handtverkskompanierna till den nummerstyrka, som erfordras för be-

manning af materielen och öfriga behof för flottan i de delar, stamtrupp dertill bör användas.
Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1879.

A. P. Danielson,
från Kalmar län.

I ofvanstående motion instämmer

A. J. Lyth,
från Gotlands södra härad.

N:o 101.

Af Herr **A. P. Danielson:** *Om tillägg i allmänna lagen angående berättigande för förmyndare att af omyndigs medel göra insättningar i lifränteanstalt för beredande af lifränta åt den omyndige.*

Bland senare tidens inrättningar äro onekligen lifränteanstalterna ett verksamt medel att bereda hjälp och understöd på äldre dagar, då ålderdomssvagheter och aftagande krafter betaga många individer förmågan att genom arbete förskaffa sig sin timliga utkomst. Då de fattiges antal synes mera till- än aftaga, och fattigvårdstungen äfven årligen tilltager, bör det ligga föräldrar och målsmän om hjertat att bereda sina barn och myndlingar något understöd på ålderdomen genom att i lifränteanstalt för deras räkning göra insättningar. Härvid företer sig likväl en svårighet för förmyndaren att kunna insätta något af sina myndlingars arfsmedel, då ej någon lag gifves, som lemnar honom rättighet dertill och skyddar honom för att på myndlingens yrkande kunna blifva